

Sylvia Witteman

Voorrecht

A

fgelopen week las ik iets heel griezeligs in *de Volkskrant*. Het betrof een opiniestuk van een 'hoogleraar onderwijskunde' over ongelijkheid in het onderwijs.

Die ongelijkheid bestaat inderdaad: er is nogal wat kwaliteitsverschil tussen scholen, er is vaak een lerarentekort in achterstandswijken en geen geld voor bijles. De vrijheid van onderwijs, hoe goed bedoeld ook, leidt bovendien tot segregatie. Er moeten oplossingen komen voor deze ongelijkheid. Ik ben geen hoogleraar onderwijskunde, maar ik denk aan, bijvoorbeeld, gratis huiswerkhulp door vrijwilligers en het royaal verhogen van lerarensalarissen op zwakke scholen.

De schrijvers van het stuk, daarentegen, bedachten geen oplossing, maar een nieuw perspectief voor het probleem. Dat vonden ze in wel erg onverwachte hoek, namelijk bij de 'bevoor-

rechte ouders'. Want, zo betogen ze (en ik moest dit drie keer lezen voor ik kon geloven dat het er echt stond): 'De meeste verontrustende ongelijkheden zijn gesitueerd buiten de school: voorlezen, samen naar de bieb, huiswerkondersteuning, carrièreadvies, buitenlandse excursies, bezoek aan musea en sociale netwerken die ervoor zorgen dat het kind altijd de 'beste' opleiding krijgt. En hogeropgeleide ouders gaan deze privileges niet zomaar opgeven: ze betogen natuurlijk allemaal dat deze in het belang van het kind zijn.' Einde citaat.

Begrijpt u het? Je kind voorlezen, helpen met zijn huiswerk of meenemen naar de bibliotheek, dat zijn dus, volgens deze auteurs, geen doodnormale onderdelen van de opvoeding, nee, het zijn 'privileges', voorrechten dus.

Maar het wordt nog krankzinniger: 'Een significante reductie van onderwijsongelijkheid zou vereisen dat er iets wordt gedaan aan de 'onverdiende' voordelen die sommige kinderen van hun ouders meekrijgen', aldus de auteurs.

Begrijpt u het? Dus: er moet niets 'worden gedaan' aan kinderen die thuis tekortkomen, nee, er moet 'iets worden gedaan' aan kinderen die 'onverdiend' worden voorgelezen, geholpen met hun huiswerk en tot overmaat van ramp zomaar naar de bibliotheek mogen. Allemaal omdat die 'bevoorrechte ouders' maar blijven betogen dat het in het belang van hun kind is.

Ik zie het al voor me, volgende week op de opiniepagina: 'Een heleboel mensen zijn veel te dik. Om dat te veranderen moet er iets worden gedaan aan het privilege van slanke mensen, die 'onverdiend' verstandig eten en aan lichaamsbeweging doen.'

Weet u wie hier een onverdiend privilege heeft? De 'hoogleraar onderwijskunde' die dergelijke perverse waanzin mag bedenken en publiceren.

En dat (dit heb ik altijd al eens zonder ironie willen opschrijven) van mijn belastingcenten!

s.witteman@volkskrant.nl